

SLOVENEC

Velja po pošti:
 Za celo leto naprej . K 28.—
 za pol leta " " 13.—
 za četr leta " " 6·50
 za en mesec " " 2·20
 Za Nemčijo celoletno " 29.—
 za ostalo inozemstvo " 35.—

V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . K 24.—
 za pol leta " " 12.—
 za četr leta " " 6.—
 za en mesec " " 2.—
 V upravi prejemam mesечно K 1·90

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici štev. 6/III.
 Kopijski se ne vršajo; nefrankirana pisma se ne
 sprejemajo. — Uredniškega telefona štev. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici štev. 6.
 Avstr. poštno bran. račun št. 24.797. Ogrske poštno
 bran. račun št. 26.511. — Upravniškega telefona št. 188.

Inserati:

Enostolpna petitrsta (72 mm):
 za enkrat po 15 v.
 za dvakrat " 13 v.
 za trikrat " 10 v.
 za večkrat primeren popust.

Poslano in rekl. notice:
 enostolpna petitrsta (72 mm)
 30 vinarjev

Izhaja:
 vsak dan, izvezemati nedelje in
 praznike, ob 5. uri popoldne.

Današnja številka obsega 6 strani.

Državnozborske volitve v Pulju.

Pulj, 5. aprila 1911.

Državni zbor je razpuščen. Vse se pripravlja na nove volitve. Volivcem, ki so bili v preteklem zasedanju s svojimi zastopniki zadovoljni, bo pri novih volitvah lahko izbirati. Težje pa je volivcem, kateri se na delovanje svojih zastopnikov ne obračajo s posebnim zadovoljstvom, bodisi radi tega, ker niso izpolnili volivcem danih obljud ali da iz tega ali drugega vzroka niso mogli vršiti svojih zastopniških dolžnosti napram svojim volivcem. So pa tudi volivci, ki so bili v zadnji državnozborski dobi takorekoč brez vsakega zastopnika. Med one volivce je gotovo prištevati v Pulju in okolici živeče Slovence in Hrvate. Za te se je v teku preteklih štirih let bore malo storilo. Kako bo še marsikomu v spominu, so se vrstile zadnje državnozborske volitve v Pulju v znamenju ljetega volivnega boja. Iz takratnega volivnega boja so izšli puljski Slovenci in Hrvati z lepo moralno zmago. Dosegli so, da je prišel takratni kandidat dr. Laginja z laško-liberalnim kandidatom dr. Rizzijem v ožjo volitev. Že to je bil za puljske Slovane velikanski uspeh, kajti do tedaj je veljal Pulj za izključno laško-liberalno mesto. Pri ožji volitvi bi bil takrat gotovo prodrl slovanski kandidat, da se niso po posredovanju ubeglega milijonskega defravdanta Lorenzetta socialni demokrati zavezali glasovati za laškega liberalca. Dr. Rizzi je prodrl s posmojo rdečih glasov. Dr. Laginja pa je bil izvoljen v drugem okraju Istre. Da puljski Slovani od laškega lib. poslanca, kateri se je imel za svojo izvolitev zahvaliti izključno le socialnim demokratom, niso imeli ničesar pričakovati, to je bilo vsakemu takoj takrat jasno. Istopako so imeli puljski Slovani tudi s tem računati, da bo nastopal s posmojo rdečih glasov izvoljeni laški liberalci z vsemi sredstvi proti onim, kateri so ga pognali v ožjo volitev in s tem pokazali celi Avstriji kakor tudi laškemu sosedu, da Pulj, v katerem se nahaja edina avstrijska vojna luka, ni nikakor laško mesto, ampak da živi v istem na tisoči Slovanov. Vsi oni tisoči, ki so oddali takrat svoje glasove hrvaškemu kandidatu, so bili na cesarskem Dunaju takorekoč brez zastopnika.

Državni zbor je razpuščen in slovanski volivci Pulja in njega okolice niso bili v štirih letih deležni nobene

milosti. Nasprotno pa vidijo, da so laški liberalci dosegli popolno laško gimnazijo. Za to laško gimnazijo bi imeli dobiti puljski Slovani v Pulju eno ljudsko solo, majhna kompenzacija sicer, ali za dane razmere vendar velikega pomena. Toda na podlagi famoznega kompromisa, da se je morala laška gimnazija takoj leta 1910. podržaviti, medtem ko bi se imela hrvaška šola družbe sv. Cirila in Metoda šele leta 1911. od mesta ali dežele prevzeti, ne dobijo puljski Slovenci in Hrvati še tistega edinega, kar bi se bilo zanje v štirih letih izposlovalo. Zato ni čudo, če stikajo sedaj, kdo trkajo nove državnozborske volitve na vrata, volivci glave skupaj in iščejo primerjnega kandidata, ki bi naše težnje krepko zastopal. Bil se bo v Pulju skoraj gotovo hud boj in gotovo bi uganil oni pravo, ki bi trdil, da bo morebiti še ljutejši od onega leta 1907. Kandidatov ne bo manjkalo. Trije so gotovi in sicer laško-liberalni, socialnodemokraški in slovanski. Na zmago socialnih demokratov ni računati. Glavni boj se bo bil med laško-liberalnim in hrvaškim kandidatom. O imenih kandidatov se še molči.

Dosedaj nas je zastopal dr. Rizzi, znani deželnji glavar istrski, ki pregačja istrske Slovane kakor brezpravno rajo in je v veliki meri kriv, da vladajo v Istri take turške razmere, da sili iridentizem in brezdomovinstvo v klasje in da se revno istrsko ljudstvo ob steno pritisca. Upamo, da je tudi avstrijska vlada končno izpregledala vso hinavščino laške liberalne klike, ki se dela na eni strani miroljubno in patriotično, da vladci nekaj peska v oči nasuje in tako pri vladnih jaslih ostane, na drugi strani pa iridentizem širi in norce brije iz vlade, ki se trudi, da bi doseglia med istrskimi Slovani in Lahi narodnostni mir in spravo. Prepričani smo, da avstrijska vlada sedaj dobro vé, kdo je tisti nasilnež, vsled katerega se nahaja vsa Istra v anarhiji in neredu, da nimamo dejelnega zborna, da je vsa dejelnina uprava za nič in da gre vse gospodarstvo rakovo pot. Zanašamo se torej, da bo naša vlada pri prihodnjih volitvah pokazala, da se ne da več od laško-liberalne klike za nos vleči. Izid volitev v puljskem okraju leži v rokah c. kr. mornarice in vlade. Ako je vladci res kaj na tem, da zavladajo v Istri normalne razmere, ima tukaj lepo priliko, da laški nasilnosti enkrat konec stori s tem, da slovanskemu patriotičnemu kandidatu na strani stoji in tako laško nadutost

in vsemogočnost stare. To je edina metoda, po kateri je mogoče liberalni kliki do živega priti.

Z ogorčenostjo pa moramo javiti, da se na hrvaški strani že bije precej časa grd boj med mladimi in starimi, ki bo skoraj gotovo sedaj butnil z vso svojo vehemenco na dan. Kot bojno kopje so si izbrali predhacivanje raznih nekoreknih manipulacij drug drugemu. Najzalostnejše pri tem volivnem manevru pa je to, da hodijo gospodje svoje nečedno perilo prati v laški »Giornaletto« in dajo tako narodnemu sovražniku v roko meč, s katerim bodo pa ti narodni reševalci dobili najbrže za časa volivte take udarce nazaj, da jih bodo lahko dolgo pomnili. Pa naj se ta mladinski in starinski boj konča tako ali drugače, dolžnost hrvaških in slovenskih volivcev, ki zastopajo v Pulju ene in iste interese, namreč to najjužnejšo točko naše Istre čuvati pred laško-liberalnimi nasilstvji in zagotoviti tukajšnjim Slovanom njihovo starodavno pravo na to postojanko, bo, da si izberejo kandidatata na vse strani neodvisnega, z odločno narodno katoliškim programom.

X.

Narodnoobrambno delo.

Mnogo je še ljudi med nami, ki podcenjujejo narodno-obrambno delo. Takim ljudem moremo reči samo, da njihov pogled ni jasen, njihov domovinski čut premalo razvit in njihova volja slabotna.

Narodno - obrambno delo je potrebno, dokler se gode krivice našemu narodu. Komu ne zagreni srca do dna, ko sliši usodo slovenskega otroka v koroski mučilnici, ki se imenuje — utrakovistična šola? Kaj ni res nič na tem, da se na narodni meji, po vaseh in trgih naseljujejo nemški obrtniki, rokodelci in trgovci! In kupovanje slovenskih posestev je seveda že nekaj vsakdanjega, splošna prikazen! Naravno je in že desetletja se dogaja, da se po obmejnih krajih odpirajo nemčurske

žganjarne! Odpirajo se tudi luteranski templji! Splošni, vsakdanji pojavi, ki pustijo mnogo naših ljudi čisto mirne in jih ne zdramijo k resnim mislim.

In vendar! Premislimo, kaj naredi ta koroška utrakovistična šola in nemčurski učitelj iz otroka? Duševno revo, zamori ji blaga čutila, ki spe v otroški duši, podlago ji vzameta za razvoj značaja, ki bi bil zvest in močan v ljubezni do svojih staršev in njihovega truda in svetih tradicij. Utrakovistična šola koroška razkraja naše slovenske družine, loči otroka od matere, tuje rastejo pod eno streho.

Obrtnik za obrtnikom, Nemec, prihaja v vas, trgovec za trgovcem. Slovenski obrtnik izginja ali pa se prevrže na tujo stran. Občina postane mešana, tuječ dobi besedo v občinski hiši. Prijeljene zagospodari. Ljudstvo je gospodarsko odvisno od njega. Ta gospodarska odvisnost je svinčena utež, prizvana na našega človeka, da ne more hodiči po svoji poti, niti misli po svoji volji, niti delati za svoj in svojega naroda blagor.

Z vsakim posestvom in kmečkim domom na narodni meji, ki ga kupi tuječ, pade steber naše domovine. Ena trdnjava porušena; slovenski dom uničen; eno narodno bitko smo izgubili. Ali vemo, koliko takih trdnjav izgubimo vsako leto? Ne vprašujte! Kaj vam mar!

Nemčurska žganjarna na narodni meji! Vsi, ki ste slepi in za usodo naroda brezčutni, stopite v to peklo! Tu se prodajajo slovenska posestva in domovi, tu je ognjišče nepokornosti in sovraštva otrok do staršev, te beznice jemljejo našim ljudem, posebno mladini, nравno moč, v teh beznicah je rojstna zibel duševnih bebcv in surovih renegatov. Belokožci so z žganjem pripravili Indijance do izumiranja.

Kaj pa slovenčina po cesarskih uradih in v javni upravi! Nikdar bi ne prislo do tako žalostnih posledic, da ni vedelo za pravice našega jezika samo nekaj advokatov. Še ostala inteligencija poučena o teh pravicah, kje naj potem zahtevamo, da priprosto ljudstvo vé za te svinje in jih v vsakem slučaju brani? Ne zahtevajte od priprostega ljudstva znanja in odločnosti, ko niti inteligencija — voditeljica naroda, nima ne enega, ne drugega!

Kdor hoče videti, vidi te nevarnosti. Kdor hoče pomagati, lahko pomaga. Slovenska Straža je ustanovljena, njen namen in naloga je: obramba slovenskega življa potom narodne izobrazbe in gmotne okrepitev ljudstva

LISTEK.

Važen vir za Divina Commedijo.

Tudi Divina Commedia, najbolj grandiozna pesnitev vseh časov, ima svoje vire: Prof. Pavel Amaducci v Rovigu je našel delo srednjeveškega pisatelja Svetega Petra Damianiškega, naslovljeno: »De quadragesima sive de quadraginta duabus hebraeorum mansionibus,« v katerem vidi profesor Amaducci vir, iz katerega je Dante črpal dispozicijo svojega dela in ki razjasni tudi marsikatere simbole, ki jih dozdaj dantologi niso še mogli povoljno rešiti.

Sveti Peter Damianski je živel v 11. stoletju, rodil se je v Ravenni. Bil je duhovnik in se boril zoper tedanje korupcijo in dekadenco na cerkvenem polju, zlasti zoper simonijo. Zato je bil velik prijatelj velikega papeža Gregorija VII. in baš temu papežu, ki je takrat bil še kardinal Hildebrand, je delo »De quadragesima« posvečeno. Umrl je Sveti Peter Damianski v Faenzi leta 1072. Njegova dela je Dantebral najbržeje v Ravenni, mogoče je Divina Commedia bila sploh vsa tudi v Ravenni sestavljena.

V delu »De quadragesima«, ki je razdeljeno v proemij, centralno razpravo in epilog, opisuje S. Peter Damianski v mistični obliki štiridesetno potovanje Izraelcev skozi puščavo v obljudljeno deželo. Na tem potovanju so 42krat počivali, in teh 42 postaj, »mansiones«, razmotriva svetnik na mistično-alegoričen način. Analogno pa je tudi potovanje Dantega, ko pride iz temnega gozda, po peklu, vičah in nebesih do najvišje sfere, do svete dežele v pravem pomenu; tudi v Divini Commediji se lahko loči 42 »manzij«. Profesor Amaducci meni, da se bo na tej podlagi lahko odkril pomnen mnogih Dantevih alegorij, n. pr. tisti zagonetni »Veltro«, ki da je posnet po Damiju, v katerem pomeni Kristusa, ki bo prišel na svet ubit Antikrista in njegovo zlobo itd.

Svoje študije bo prof. Amaducci s tekstrom Damjanovega dela vred v kratkem objavil. Da je med Dantejem, tem najuniverzalnejšim genijem vsega srednjega veka, in S. Petrom Damianskim neka zveza, sta že d'Ovidio in kardinal Capucciatro, ki je opisal življenje S. Petra Damianskega, podarjala. Zanimivo je tudi, da se je v najnovejšem času začelo proučavati tudi razmerje med Dantejem in arabskim filozofom, kojih neoplatonske na-

uke je Dante zajemal iz knjige »De causis«.

Dante sam pa postaja po teh študijah vedno večji in večji. Bil je on žarišče, iz katerega je izžarjevala vsa velika duhovna energija sodobne krščanske filozofije in mistike, vse tedanje kulture, ki jo je njegov religiozni in pesniški genij do dna do umel in ustvaril pesnilev, kakršne ni noben vek pred njim spesnil in je tudi za njim ne bo nobeden.

R. L.:

Vihar.

Študentovska zgodba iz naših dni.

(Dalje.)

Doli po cesti je prihajal učitelji Mrak in že od daleč pozdravljal. Nič več je nanj ni bilo v študentovem srcu, ko ga je zagledal — saj je bil pred dnevi prerok, ki mu je napovedal vso bolest in grenkost, ki je moral priti nadenj ...

»Kam greste, gospod Potokar?« je vprašal, ko sta se pozdravila.

»Nikamor, gospod učitelj ...«

»Torej stopiva k Komarju, potem pa pojde z menoj v Osek!«

In šla sta v hišo ob cesti, kjer se je nad vratni zibalo v vetru oblanje in

naznanjalo, da toči tam ošir Komar cekinasto vipavsko vino, o katerem pravijo, da ozdravi vsako bol ...

V.

V Šempasu pred veliko gostilno pri Martinu je vse polno ljudi. Vojaki, ki so imeli tiste dni vaje po dolini, se pripravljajo na odhod in godba igra zadnji večer.

Mirne, melanoliki melodije se dvigajo v zrak in plovejo kakor labudi prek molčečega, širnega polja, kakor da iščejo poti skozi mirak večernemu solncu nasproti, ki se potaplja naglo v škrilasto morje oblakov tam daleč, daleč ...

Cesta in prostor pred gostilno sta polna ljudi. K vojakom se stiska radovedna vaška dečad in strmi začudenava v fanfare, trobente, klarineti in bobne, ki tako lepo pojo. Za otroci stope v bajtarji, roke v žepih in pipi v ustih. Poslušajo in kimajo z glavo. Če igra godba resno melodijo, se drže zamišljeno in zamakneno, kakor da so v cerkvi. Če pride pa poskočna, toljejo v taktu z nogo in veselo jim je pri srcu, kakor da so na brejarju, kjer plešejo fantje in dekleta. Na trati ob cesti se vrtijo dekleta, ob hišah postojajo žene z otroci na rokah. Mimo hodijo dekleta po vodo, ustavljajo se in poslušajo in mi-

na katoliškem, narodnem in patriotičnem temelju.

Vsa naša inteligence in vse naše ljudstvo najpripravejših slojev se mora zavzeti za Slovensko Stražo! Njen delokrog je širok, kajti postavila si je za delo uresničenje vseh kulturnih, narodnih in gospodarskih težnj obmejnih Slovencev. Preberite tretjo točko njenih pravil in vzkliknili boste: Koliko potrebnega dela se čaka! Koliko delavcev je še treba! Koliko gmotnih sredstev in žrtv Še rabimo!

Marsikje smo šele zastavili plug, brazda je še kratka, delavcev manjka, da bi potegnili plug do konca njive. Mnoga narodna vprašanja so še načeta ledina. Delavcev manjka! Kje ste, delavne roke?

Priprosto ljudstvo ljubi svojo narodnost. Mnogi govore, da je ljudstvo tuje tem stvarem. Ni res! Pojdite na Kočevsko, v okolico nemških otokov na Gorenjskem, pojrite na Koroško in Štajersko, na obalo Adrie in govorite in vprašajte naše priprosto ljudstvo! Tem ljudem te stvari niso tuje in tuje niso tudi ljudstvu v sredini, če ima človeka, ki mu z jasno besedo razloži ves položaj. Samo tako jasno ne vidi ljudstvo celotne slike, ker mu je poklicani ne pokažejo. Izkušnja pri obstoječih podružnicah nam jasno govorji, da je ta stvar ljudski glavi in srcu zelo blizu, daleč pa za tistimi, ki to očitajo priprostemu ljudstvu. Ravno med priprostim ljudstvom šteje Slovenska Straža največ požrtvovalnih podpornikov! In tako je naša gorka želja, da vse ljudstvo pridobimo za narodnoobrambno delo Slovenske Straže. Ker je naš narod malošteviljen, zato moramo biti zbrani pri tem delu vsi. Ker je narod siromašen, zato moramo po malih davrovih, od povsod zbranih, zbrati požrtvovalne svote.

Ali pa je Slovenska Straža vredna zaupanja in podpore? Kje je njen delo, kje so njeni uspehi? Vprašajte obmejne brate! Ni še leto dni in vendar je dovolila za obmejne brate že 40.244 K 98 vin. podpor. Njeno delo je drobno delo, tih delo. Ne šumno in na vsa usta kričati o narodnih napravah in načrtih, ampak s trezno globo in gorkim srcem sejati seme narodne vzoje, ljubezni, odločnosti in pridnosti med obmejne brate, skrbeti na tihem za ujihovo gospodarsko utrditev in neodvisnost. S tihim delom, katerega se malo vidi in sliši o njem, a ima zato tem več blagoslovijenih uspehov, z delom za otroka, mladino, mišljene in stanje posamezne obmejne hiše, s takim delom damo v boju stojecim prostost in kulturno in gospodarsko zaslombo, da so res taki Slovenci, ki imajo dovolj moči, da branijo zemljo, solo, občino in svoje svetinje.

V tej kratki dobi pa se je tudi pred nami razgrnila usoda narodne meje in njenih potreb v tako temni luči in s takim resnim klicem: »Povsod na meji je še pre malo dela!«, da ne moremo drugače, akor da tudi mi govorimo odkrito: »Velika je požrtvovalnost našega ljudstva, a še premajhna! Veliko delavcev, a še vedno pre malo! Veliko imamo podružnic, a še vedno pre malo! Premalo smisla, premalo vztrajnega dela, premalo žrtev! Naše delo, naše moči, naša organizacija, pregledana pred tujcem in njegovo silo, je še

skromna. Nemcem ne bodo nikdar jednaki! Saj nismo utopisti in tudi studi se nam nihov način dela, ker je za čistim imenom narodne obrambe skrita krivica in laž in podlo kupovanje duš v njihovih markah. Mi ljudi ne bomo kupovali, ker je to podlo! Toda premajhne so še naše moči, da bi dali moralno in gmotno oporo v obmejnih vaseh skupinam razne starosti in poklica v njihovih kulturnih in gospodarskih težnjah po osamosvojitvi pred kulturo in gospodarsko silo tujca. Zato rabimo denarja in celnarod mora zato prispevati, ker na meji podirajo dom celega naroda in vlijajo strup v skupni narodni organizem. Usoda narodne meje je usoda celega naroda. Tam se piše usoda za bodočnost, tam gre za življenje in smrt.

Samo svojo sveto dolžnost vršimo, ko danes zopet kličemo:

Samo svojo sveto dolžnost vršimo, ko danes zopet kličemo: **Ustanavljajte nove podružnice »Slovenske Straže«.** Vsaka župnija imej svojo! Vsak teden naj se rodi vsaj ena! Naše največje narodno - obrambno društvo »Družba sv. Mohorja« bodi tudi naši »Slovenski Straže« vzor! V vsaki slovenski župniji so Mohorjani; naj bodo ob enem tudi slovenski Stražarji!

To nam bodi cilj: vsa slovenska domovina je posejana s podružnicami, ki naj bodo ognjišče domovinske ljubezni, vir narodne izobrazbe, oltar narodne požrtvovalnosti!

Ali je tako težko ustanoviti podružnico »Slovenske Straže«? Ni tako težavnata stvar. Samo dvajset ljudi je treba, 20 rednih po 1 K plačujočih članov. Nobeno društvo nima tako nizke udnine. In da omogočimo vsem, tudi revnim, a vseeno ljubečim in požrtvovalnim, da so deležni narodnoobrambrega dela, veselja nad uspehi, smo določili, da plačujejo podporni člani samo 50 v na leto.

Vsa potrebna navodila, prošnjo za potrdilo pravil, nabiralne pole, nasvete glede ustanovnega občnega zborna in naznanila na glavarstvo, kakor tudi govornika pošlje glavno društvo »Slovenske Straže« v Ljubljani. Sporočite ji nameravano ustanovitev in takoj dobite vse potrebno.

Ustanavljajte nove podružnice, dokler ne bo posejana vsa naša zemlja z njimi! Na delo!

Nobar Hafner in »Slov. Narod«.

Ko so novomeški liberalni sodniki obsodili notarja Hafnerja, je polnil »Slov. Narod« dan na dan svoje predale s podlimi in gnusnimi napadi, kakršnih dostenj listi niti takrat ne rabijo, ako pišejo o hudo delstvih svečne slave. Spomnili smo se, bravši tisti članek, nehoti na dr. Slanca, ki je zavzemal v tisti gonji proti notarju Hafnerju eno vodilnih vlog. Kakor je znano bralcem našega lista, prosil je Hafner dvakrat za obnovo kazenskega postopanja. Liberalni novomeški sodniki pa so zavrnili obo predloga za obnovi v slovenski (!) senat graškega sodišča, ki je dotične sklepe novomeškega sodišča odobril. Ko je nato vsled ničnosten pritožbe izreklo na največje sodišče v rednem senatu sedmih neodvisnih sodnikov s kodo, da so vsi sklepi, s ka-

terimi so se zavrnili Hafnerjevi predlogi za obnovo kazenskega postopanja, ne postavni, in da mora vsled tega novomeško sodišče sklepiti vnovič, tedaj je pisal »Slov. Narod«, da se je obnova dovolila le radi tega, ker je »sposegla vmes« generalna prokuratura, ki je odvisna od šefa justične uprave in da je dovolitev obnove smatrati za krvavo kupčijo med S. L. S. in justičnim ministrom. To poročanje Slovenskega Naroda bilo je vsekako sila »vestno«; kriti je bilo treba samo famozno postopanje novomeških sodnikov. Torej naj izgine iz pozorišča od najvišjega sodišča v redni seji od sedmih neodvisnih sodnikov izdana sodba in nastopi naj odvisna generalna prokuratura. Čin najprimitivnejšega čuta pravice pa naj se razbobia kot kravja kupčija med S. L. S. in vlado. Nadsodišče v Gradcu je dovolilo obnovi in je delegiralo za novo razpravo okrožno sodišče v Celju. Po dolgi in temeljiti razpravi je celjsko sodišče, obstoječe iz štirih neodvisnih nemških sodnikov, notarja Hafnerja soglasno oprostilo. Po tej oprostitvi, ki je bila samo izraz pravne čute poštenih neodvisnih sodnikov, pisal je »Slov. Narod« sila perfidno: da je bil Hafner v Celju oproščen ali dejanski stan da se vsled tega ni prav nič izpremenil. Kaj to briga »Slo. Narod«, da je izjavilo najvišje sodišče v prej omenjeni sodbi, da se je dejanski stan v obnovnem postopanju takoj temeljito izpremenil, da se lahko opravičeno pričakuje, da bo Hofner pri novi razpravi oproščen. — Treba je bilo kriti famozno sodbo novomeškega sodišča, torej oprostitev Hafnerja zopet ni prav nič drugega, kakor kravja kupčija med S. L. S. in vlado in izdajstvo domovine po poslanicah S. L. S. Na sodbe neodvisnih sodnikov šef justične uprave ni mogel in ni smel vplivati. Po oprostitvi notarja Hafnerja pa je bilo stališče justične uprave napram Hafnerju seveda drugačno. Takrat je nastala za justično upravo dolžnost, da Hafnerja, z ozirom na dejstvo, da je bilo notarsko mesto v Kostanjevici med obnovnim postopanjem oddano, primerno odškoduje. Šef justične uprave je s priznano bistromnostjo in objektivnostjo uvidel, da Hafnerja najlažje in najprimernejše odškoduje, če ustanovi zanj v Ljubljani peto notarsko mesto. In ustanovil ga je. Šef justične uprave je peto notarsko mesto, katero je za Hafnerja kreiral, Hafnerju tudi dal. »Slov. Narod« pa je vnovič pisal o koncesijah klerikalcem in o kravjih kupčijah. Povspel se je celo do sila modre trditve, da je bil Elsner samo zato imenovan za predsednika ljubljanskega sodišča, da bi Hafnerju pomogel do ljubljanskega notarijata. Če smo prav poučeni, pa Elsner Hafnerja za Ljubljano niti predlagal ni. S. L. S. kot taka ni bila interesirana na imenovanju Hafnerja za ljubljanskega notarja. Interesiran pa je bil šef justične uprave, in kot tak je izposloval, da se Hafnerju storjena krivica popravi. Če je justični minister imenoval Hafnerja, ki je bil vsled sodbe novomeških sodnikov malodane tri cela leta brez notarijata, za notaria v Ljubljani, storil je po našem mnenju najmanj, kar je kot pravičen šef justične uprave sploh storiti moral. Hafner ima danes pač lepo moralno zadoščen-

nje, da so mu tisti, ki so ga hoteli z družino vred uničiti, pripomogli do notarjata v Ljubljani, zaslug na tem si pa najmanj lasti S. L. S., dasi ista ta čin kot izraz pravnega čuta šefa justične uprave v polni meri odobrava. V zadevi Hafnerjevi smo do zadnjega časa molčali, ker smo upravičeno pričakovali, da bo šef justične uprave iz lastnega nagiba skušal Hafnerju storjeno krivico popraviti. Sedaj po imenovanju Hafnerja ljubljanskim notarjem smo napisali te vrstice naši javnosti v pojasnilo. V Hafnerjevi zadevi se kaže najbolj jasno, da je stranka, koje glasilo je »Slovenski Narod« in koji načeljujeta pravnika dr. Tavčar in dr. Triller, brez pravnega čuta.

Vstaja v Albaniji.

Boji z albanskimi vstaši.

Turški listi zdaj zelo bahajo, ker so njih topovi in strojne puške pregnale albanske vstaše pri Tuziju. Veliko poročil o vstaji sami ne dohaja. Iz Cetinje se poroča, da so čuli 4. t. m. celi dan streljanje ob albanski meji in da se je streljalo tudi ponoči. Turki so zasedli Tuzi, Hoti in Grudi, pri Kastratiu so jih pa porazili vstaši. O popolni zmagi Turkov se nikakor ne more govoriti. Tuzijski, hotijski in gradiški prebivalci beže pred Turkov v Črnomorje. Turki so izgubili 11 mrtvih in 200 ranjencev. Carigradski listi objavljujejo došla poročila več albanskih ulem in dostojanstvenikov, ki obsojajo vstajo Malisorov in obetajo, da odpošljijo prostovoljce proti vstašem.

Albanski begunci in turška vlada.

Turški ministrski svet je, kakor poročajo listi, sklenil, da se smejo vrneti v Turčijo Boljetinac in ostali vstaši-begunci le, ko izroče orožje. Po sudiščih obsojenim vstašem se kazent zniža, o opomiljenju se bo sklepal pozneje.

V Črnigori 2000 beguncev.

Turški vojaki stražijo evropske konzulate v Skadru. V Podgoricah v Črnigori, je dobilo zaščito 2000 albanskih beguncev.

Resen spor med Turčijo in Črnigoro.

Turška vlada je odposlala Črnigori noto, v kateri naglaša, da je prepričana o tem, da se nahajajo med vstaškimi Malisorji tudi oboroženi ČrniGORCI. Tudi velevlasti so opozorile ČrniGORO na gotove dogodke.

Turčija grozi Črnigori.

Presenečeni smo, ker je zunanjji minister Rifaat paša turškemu poslaniku v Cetinju brzjavno ukazal, da naj pri črnigorški vladi energično protestira, ker ČrniGORA glede albanske vstaje ni neutralna. Turška vlada je namreč informirana, da črnigorška vlada preskrbuje vstaše z orožjem in da jih podpira. Turški poslanik se je tudi pritožil, ker ČrniGORA gradi zadnje čase trdnjave ob meji in koncentriра vojake ob meji. ČrniGORA je poslala na mejo generala Vukotiča, da gleda na to, da bo ČrniGORA glede na albansko vstajo neutralna.

S HRVAŠKEGA.

Grof Pejacsevich sklicuje v soboto k seji nadstrankarski klub in klub neodvisnega središča. Stori to na željo dr. Tomašiča, ki izkuša spojiti centrum

slijo morda na svoje drage, ki služijo bogvekje cesarja . . . Včasih pridejo tudi resni možaki mimo, a le ozrejo se proti vojakom in gredo počasi dalje v svojih mislih in pogovorih . . .

Vojakov je vse polno. Prostaki počitajo po travi, stoje na cesti, slone ob hišah, se mudijo ob studencu, kadijo veliko porcelanaste pipe s cesarskimi orli in rdečeličnimi puncami, gledajo za dekleti in se ženijo, kjer in kakor se morejo. Častniki se izprehajajo po cesti s cigaretami med prsti in občudujejo solnčni zaton. Večina jih pa sedi pri Martinu pod košatim latnikom krog belo pogrnjenih miz, ki so vse zasedene. Urne, rdečelične dekleti imajo ta dan dosti dela, kajti vse polno ljudi iz domače vasi in od drugod se je zbralo ta več tam. Vino se iškri v kožarcih, pivo se peni v visokih čašah, veseli razigrane besede leta od mize do mize, vmes donjio sladki smehi gospodčen, ki jim dvorijo sloki, golobradi lajtnanti. Pri okrogli mizi sedita med drugim Ignacij Potokar in France Golob.

Mračen, truden je Potokarjev obraz, zadnje čase je leglo nanj nekaj čudnega. Molčeč je postal študent še bolj, nego je bil prej, v očeh se vidi sled zadnjih dni, kajti tako gleda človek, ki je šel skoz noči in viharje in si ne želi več nazaj . . .

Malomarno kadi cigaretto, zamišljen zre predse na beli prt, ki ima ravno pred njim veliko temnomodro liso pod vino. Ne včasih gre negov pogled

prek miz na drugo stran, kjer sedita med dvema častnikoma gospodčin. Nelica in njena mati. Izborno se mora dekle zabavati, kajti do Potokarjevega ušesa seže včasih skoz šum in godbo njen brezkrbni smeh, ki mu je bil nekoč tako ljub, in njene oči ga včasih pogledajo tako ponosno in zmagovalno, kakor pogleda grofica v šumeči svili razgranega berača, ki prosi ob poti za krajar . . .

A deklet se moti — Potokarjeve oči ne prsijo, v njegovem srcu je že vse mrtvo in tih. Zmagal je nad svojo ljubezijo, kakor od mladosti same in od sreče, ki se ne vrne več, se je poslovil od nje, pravljični grad, ki si ga je bil postavil, se je zrušil in nikoli več ne bo verovalo srce vanj.

Zato gleda z mirno dušo v Nelico in le še rahlo žalost občuti ob tem, kar prevzame človeka tedaj, ko bere dnevnik, ki ga je pisal v davnih mladih dneh, ko je še z zaupanjem veroval v premnoge sanje, ki jim več ne veruje. Prazna in mrtva je Potokarjeva duša, ugasnila je lepa zvezda v njej, ki je nikdo več ne užge, zaprla se je rana, in ne občuti več skrivnostnih, žgočih pogledov nekdanje predrage, ne more se več dotakniti srca ne preziranje, ne pomilovanje, ki se skriva v devojkinih očeh.

Mogočna simfonija, ki jo igra godba, se zliva v finale. Buči kakor vihar, ki leti v nezmagani moči prek pustinje, ki si osvojil vse daljine, a nenadoma

stoji pred njim skalnata stena, visoka do neba, ki ga vrže od sebe, da se uniči sam v svoji moči in pogine.

Kakor bi odrezal, je melodija utihnila. Srce še trepeče od razburjenja in pričakovanja, še nekaj želi in pričakuje — a vse je tih, umirilo se je mogočno morje harmonij, uničil se je vihar nad planjavo, tišina je kakor smrt stopila na njo . . .

Ljudje so začeli vstajati in se odpravljati.

Tudi Potokar in Golob sta plačala, se poslovila od družbe, sredi katere sta sedela, in odšla.

Visoke topole ob cesti so šepetale v večernem mraku, na nebuh so se užigale zvezde.

»Kako je s teboj, fant?« je vprašal Golob, ki mu je bil Potokar že pred dnevi vse razodel.

»Ne vem . . . Truden sem in onemogel, kakor bi me bila ravnikar puštila dolga bolez. V duši mi je prazno in težko, ne morem še prav verjeti, da je vse padlo, kar sem sezidal vse te čase Ne morem verjeti — a moram in to boli . . .

»Ah, pojdi no . . . Kaj bi žaloval in tožil — saj nisi petošolec.«

»Tebi je lahko, France, ker si nisi še izkušal . . .«

»Stara pesem . . . S sanjami je prišlo — s sanjami naj gre! Otresi se vsega, Nace, in hodi pogumno dalje!.. Saj nisi otrok, da bi te moral kdo votiti!..

in osješko skupino. Bivši justični načelnik dr. Badaj objavlja članek o južnih razmerah na Hrvaskem, ki po njegovi sodbi nasprotuje v marsikaterem oziru zahtevam moderne kulture. Odvisni so sodniki in nevzdržljivo je stališče odvetnikov.

KHUEN IN BODOČE VAŽNE PREDLOGE.

Khuen se je 4. t. m. popoldne zopet odpeljal na Dunaj, kjer bo konferiral z Bienerthom o tečnih zadevah, posebno o bančnem vprašanju in o vojaških predlogah. Na Dunaju namerava ostati več dni. »Vaterland« poroča, da želi Khuen, naj bi glede na vojaško predlogo krona dovolila dveletno vojaško službeno dobo in povišanje rekrutov. Vloži se tudi novi vojaški kazenski red, ki uvede načeloma v vseh ogrskih polkih mažarski razpravni jezik. Naša vlada se mora obvezati, da se uveljavita vojaški postavi s § 14, če se skleneva v ogrskem državnem zboru in bi ju ne odobril avstrijski državni zbor.

PARLAMENTARNA POREČILA.

Nasproti poročilom, ki so svetovala vladi, naj bi se preosnoval poslovnik, poroča »Reichenberger Volksztg.«, da smatra Bienerth to zadevo za stvar, v kateri je avtonomen parlament sam.

Iz Zagreba poroča neka nemška korespondenca, da se Hrvatje v prihodnjem državnem zboru ne pridružijo več »Slovenski Uniji« in da se naslonijo na Nemce. Beležimo in pripomnimo, da je to, najbrže pobožna želja.

POVIŠANJE POSLANIŠKIH DIET NA OGRSKEM.

Na Ogrskem nameravajo povišati diete državnih poslancev, ki znašajo zdaj 6400 K.

NEMŠKI PRESTOLONASLEDNIK IN PRESTOLONASLEDNICA V RIMU.

Nemški prestolonaslednik in prestolonaslednica sta došla 5. t. mes. v Rim, kjer so ju sprejeli z običajnimi dvornimi slovestnostmi.

BOSENSKA KMEČKA POSTAVA SPREJETA.

Bosensko-hercegovski sabor je 5. t. mes. z veliko večino odobril postavo o odkupu kmetov in pričel podrobno razpravo.

NA PRUSKEM NE BODO SEŽIGALI MRLIČEV.

Komisija pruske zbornice je odklonila predlog, po katerem bi se dovolilo sežiganje mrličev na Pruskiem. Zagotovljeno je, da pade predlog tudi v zbornici, ker bodo proti glasovali centrum, Poljaki in večina konservativcev.

VELIKANSK POŽAR V CARIGRADU.

Dne 4. t. m. se je vnel požar v carigradskem mestnem delu Kadikiōe, ki leži na azijskem obrežju Marmarskega morja. Požar se je grozno hitro širil. V kratkem času je bilo uničenih nad 300 hiš, med njimi več javnih poslopij. Sodijo, da so začiali Grki. Zaprli so 4 požiga sumljive Grke, med katerimi so enega videli, ko je prišel iz gorečih hiš, ki jo je nato še na drugi strani začikal. Požar so zadušili še le 5. t. m. opoldne. Goretji je pričelo v hiši armenskega trgovca Manakiana, a ognja ni nihče opazil. Požarno brambo so prepozno alarmirali in ko je došla, se je, kakor je to v Carigradu običajno, pokazalo, da je premalo gasilcev. Požar se je strašno hitro širil. Ljudje so se komaj reševali iz hiš, predno so pričele goretji. V dveh urah je bil mestni del uničen. Zgorela je tudi katoliška cerkev, nadalje vila, manjši hoteli in nova grška cerkev. Škoda znaša do 5,000.000 mark. Zgorele so tudi štiri osebe.

Dnevne novice.

+ Tržaškemu škofu poklonila so se ta teden zastopstva sledečih društav: »Slov. kat. izobraževalno društvo iz Trsta«, »Ljudska hranilnica in posojilnica v Trstu«, »Marijina družba v Trstu«, »Katol. tiskovno društvo v Trstu«. Vse je sprejel prevzeti najljubnejšivejše.

+ Prestolonaslednik in krščanska vzgoja mladine. Ob 25letnici »Katoliškega šolskega društva« je pisal prestolonaslednik predsednik dr. Schwarzu zelo prisrčno pismo, v katerem obžaluje, da se osebno ne more udeležiti slavnosti društva, ki si je pridobilo velike zasluge za krščansko vzgojo mladine.

+ Protalkoholno zborovanje učiteljstva bo v sredo, 12. aprila, v Ljubljani v »Mestnem domu« (mala dvorana). Ker stanovsko glasilo »Slovenski Učitelj« do takrat ne izide več, zato se zg. učitelji in gdč. učiteljice tem polom opozarjajo in vabijo, da se važne za zborovanja udeleže čim najstevnejše. Razpored objavimo v soboto.

+ Iz liberalnega zadružnega delovanja. Istrski kmet Gregor Šarič iz Juršič je prišel lani v jeseni v Ljubljano, da bi tukaj prodal svoj vinski pridelek. Padel je v roke nekega liberalca, ki mu je svetoval, naj gre k liberalni »Zvezi slovenskih zadruž«, češ, da tam vino dobro plačujejo. Res jo mahne Šarič k »Zvezi slovenskih zadruž«, kjer mu dajo podpisani naročilni listek na 27 hektolitrov vina. Naročilni list ima tiskano na vrhu firmo liberalne zveze, tako da je bil kmetič prepričan, da je prodal vino zvezi, zato je tudi poslal vino na njen naslov. Kmalu po odpotiljatvi pa dobi od ranjkega faliranega Agro - Merkurja dopis, da oni vino prevzamejo, toda le pod pogojem, da Šarič pristopi kot član »k naši lepo se razvijajoči zadruži«. To je bilo dne 3. septembra 1910, ko so pri Agro - Merkurju prav dobro vedeli, da so falitni in da pridejo v konkurs. Kljub temu so ubogemu kmetu vino izvabili in so hoteli, naj še kot član pristopi, da bi plačeval še povrh izgubo, ki so jo zakrivili liberalni doktorji in direktorji. Šarič je bil toliko previden, da pristopnice ni podpisal, a je zahteval plačilo od liberalne Zveze, od katere je imel v rokah naročilni list. Neumljivo je, kako je mogel Agro - Merkur brez dovoljenja Šariča prevzeti vino, ki je bilo naslovljeno na »Zvezo slovenskih zadruž«. Najbrž se je to zgodilo, ker je bil »direktor« obeh zadruž ali vsaj pravi komandan na obeh straneh znani Ivan Rožman, ki so ga liberalci smatrali za velikansko strankarsko pridobitev, ko ga je odslovila naša »Zadružna zveza«. Ker je Šarič vino prodal le »Zvezi slovenskih zadruž«, ker je vino na njen naslov poslal, a ga ona ni vrnila, je vložil proti njej tožbo na plačilo kupnine po 730 K. V pravdi je liberalna Zveza ugovarjala vse mogoče, zlasti tudi to, da je Agro - Merkurju posodila naročilne listke s svojo firmo, zato je Šarič, ki ni bil zadost trgovsko in juridično naobrazen, pravdo zgubil in bil obsojen v plačilo stroškov nad 180 K. Ubogi kmet je torej vsed liberalnih mahnij izgubil vino in mora povrh tega še plačevati stroške liberalnim advokatom. To je vnebovpijoče. Vrhuneč lumperije pa leži v tem, da so liberalci, potem ko se je o tej Šaričevi pravdi zvedelo po vsej Istri, razglasili Agro - Merkurja in »Zvezo slovenskih zadruž« — kot podjetja Slovenske Ljudske Stranke. Bog ne daj!

+ Družbo sv. Mohorja v Celovcu so že od mnogih strani opozarjali, da bi bilo umestno priobčevati v keldarju po možnosti male nekrologe zaslužnih mož Slovencev. Radovoljno bi ustregli tej opravičeni želji, ko bi nam zaupniki, pisatelji in poverjeniki poslali pravočasno ne predolgov dotičnih poročil. Vsako leto nam vzame svoje število mož in žen, ki zaslužijo, da se jih spomni širša slovenska javnost tudi še v poznejših letih. Mali nekrolog bi se lahko opremil tudi s podobami umrlih. Paziti bi pa bilo, da se ne zabrede v malenkosti in splošne fraze, marveč da se spomnimo res zaslužnih mož in žen ter da ne proslavljamo samo bogastva in slučajnega vpliva. Nekdaj so in deloma se še zdaj tako dela — pošljali samostani na vse strani vesti o umrlih svojih redovnikih in redovnicah; dandanes se še župniki v »prosnjah« spominjajo ranjkih, kako lepo bi bilo, če se tudi »Družba sv. Mohorja« spominja svojih članov. Družba bo porabno gradivo radovoljno tudi honorirolala.

+ Bogastvo Nemčije. Louis Dausset, glavni referent za budget v pariškem mestnem svetu, je proučil gospodarske razmere Nemčije in podaja o tem sledeče številke: Leta 1880 je štela Nemčija 45 milijonov prebivalstva, leta 1910 pa 65 milijonov. Producija prenoga je znašala leta 1880 53,571.000 ton, leta 1910 znaša 217,434.000 ton. Železa in jekla se je v Nemčiji leta 1880 izdelalo 154.000 ton, 1910 pa 11,805.000. Motorji so šteli leta 1895 vsi skupaj 3,427.000 konjskih moči, v letu 1907 že 8,827.000. Delavcev je bilo leta 1892 7,341.000, leta 1907 14,348.000. Uvoz in izvoz je znašal leta 1882 5 milijard 712 tisoč mark, leta 1910 pa nad 15 milijard. Brutto-dohodki železnic so znašali leta 1880 886 milijonov mark, leta 1908 2420 milijonov. Višina v hranilnicah naloženega denarja je znašala leta 1880 886.000.000, zdaj pa ga je naloženega 16.053.000.000 mark. Število prebivalstva raste vzporedno z blagostanjem — saj do zdaj, torej ni resnična teorija »višjih desetisoč«, da je povzročena kulturnega in gmotnega blagostanja nujno združena s padcem porodov, kakor trdijo to po Spencerju zlasti

Francozi, ki hočejo s to teorijo učiniti svojo vest.

+ Vič-Glince. V ponedeljku številki »Slovenca« smo poročali o žalostnih žrtvah, ki jih tu prepogosto zahteva škodljivec alkohol. Da se pa ne bo mislilo, da se vsa župnija pogresa v močvirje žganjepitja, na tem mestu z veseljem sporočamo živahno reakcijo, ki se je pojavila v zadnjem času, namesto na boj, katerega smo napovedali in že bijemo s kraljem alkoholom. Gosp. župnik Kalan nas je na praznik sv. Janeza v štirih lepih govorih navdušil za ta boj. Njegove prepričevalne besede so padle na vzprejemljiva tla naših src. Mnogi so iz srca hvaležni, da smo predili to enodnevni abstinentni misijon. Že sučemo »svite meče« v odločnem boju proti največjemu škodljivcu družinske sreče. Družba treznosti šteje tu že lepo armado abstinentov in zmernikov obojega spola. Kar nas navdala s posebnim upanjem, je pristop mladine v družbo. Pri starih, že od alkohola prevzeti in otrutih pijancih ni skoraj upanja na poboljšanje. Ti se bodo umaknili v prezgodnji grob po svoji krivdi, ker višje cenijo frakelj, nego zdravje, srečo dušno in telesno. A nam je zlasti za mladino, za dobro stvar še dozvetni naraščaj. In ravno ta kaže največje navdušenje za zmerno, trezno življenje. Mladenci Orlov je v družbi že prav častno število. Posebno se je navdušila pa za zmernost šolska mladina, ki se ji je v šoli in cerkvi razložilo strašne, žalostne posledice alkohola. Samo iz višjih razredov smo našeli do 250 populnih abstinentov. Novega naraščaja pa pričakujemo še prihodnjo nedeljo. Prihitel bo zopet med nas v »Društveni dom« gospod župnik Kalan, da nam bo še dodal, česar zadnji ni mogel povedati o abstinenti. Po govoru bodo pa tukajšnji abstinenti in člani »Slovenske Straže« uprizorili izvirno igro: »Brez žrtev ni zmage« ali »Boj alkoholu«. Sestavl je igro tukajšnji predsednik podružnice »Slovenske Straže«, g. A. Mehle. Vsebina igre je vzeta iz domačega življenja, ki nam jasno slika strašne žrtve žganjepitja, na drugi strani pa blagodejne posledice treznosti, abstinenčne. Ker je igra res lepa in podčudna in je čisti dohodek namenjen »Slovenski Straži«, upamo, da bo dvorana ta večer razprodana. Pričakujemo ne samo domačih, ampak tudi sosednjih gostov. Pričakujemo pa tudi tistih, ki abstinenčno gibanje le še s prezirljivim pogledom opazujejo in še niso ripi do prepričanja, da je grob našega naroda alkohol, rešitev pa zmernost, abstinenca. Vsem torej klicajo Slovenski Stražarji podružnice Vič-Glince: Cvetno nedeljo zvečer ob 7. uri na svidenje v »Društvenem domu«!

+ Verske konference za inteligenco bo imel v kapiteljski cerkvi v Novem mestu P. Jožef Weidinger iz družbe Jezusove, in sicer od dne 7. aprila do Velikega četrtnika ob 1/2 7. uri zvečer. Od 5. ure zjutraj in po konferencah bo omenjeni g. pater tudi spovedoval.

+ Kmečka zveza v Čerknici predviči v dvorani hranilnice in posojilnice v nedeljo, dne 9. t. m. ob 3. uri popoldne javen ljudski shod, na katerem poroča naš poslanec Josip Gostinčar. Pridite v obilnem številu na shod, ker bo isti zelo zanimiv.

+ Hrv. katoliško akademsko društvo »Domagoj« je na svoji glavni skupščini dne 25. marca izvolilo za polletni semester sledeči odbor: predsednik Milko Kelović, cand. phil., podpredsednik Ant. Premužić, cand. phor., tajnik Josip Korlaet, stud. phil., blagajnik Zlatko Andrić, stud. iur., arhivar Hubert Strauch, stud. iur., knjižničar Mijo Jakupčević, stud. phil., revizorja Marko Rebac, cand. iur., in Vendelin Megler, cand. iur. — Društvo ima svoje prostore v Zagrebu, Trg Ladislava Pejačevića št. 15, I.

+ Semenj. Dne 5. t. m. je bilo na tedenski semenj pragnanih 662 konj in volov, 72 krav in telet, skupaj 734 glav. Kupčija je bila pri konjih prav dobra, ker so po nje prišli Lahinj, pri govejti živini je bila od 92 h do 1 K 6 h kg žive vage.

+ Fran Naval v Gradcu. 5. aprila. Nocojšnji prvi nastop našega rojaka v graškem mestnem gledališču je popolnoma vspel. Ovacije koncem igre »Traviatta« so bile prav pristrčne. Gledališče sicer ni bilo popolnoma razprodano, a polno je bilo vendarle, kar priča, da naš rojak vživa velike simpatije tudi — v Gradcu. Kako tudi ne. Dasi Naval ni več Naval nekdajih slavnješih dni razvite čile mladost, vendar si je znal ohraniti lepoto svojega milega, lirično mehkega glasu in pa — izborno čustveno interpretacijo v glasu in igri. Bil sem zadovoljen, ko sem zapuščal svetiske graških muz, bil pa tudi melanholično nadahnjen pri mislih na naikrasnejšo in najpomembnejše sce-

no igre same v drugem dejanju, kjer oče očita sinu, da je pozabil na domovo radi — tujke. In mislil sem si: Ti Naval, veljajo li res Tebi tisti krasni verzi, tista veleganljiva melodija:

Hat dein heimatliches Land
keinen Reiz für deinen Sinn?
Wer zerriss das schöne Band
das dich zog zur Heimat hin?
Schwebt nicht deiner Jugend Bild
durch den Traum in stiller Nacht?
Hast du niemals dankerfüllt
an das Vaterland gedacht?
Hör Gottesruf —!

In mislil sem na staro našo povest, povest domovine. Tujina, ti vživaš naše najbolje moči, a dom jih strada tako. Zupančič, tvoja »Duma« je bridkožalni slavospev! — Če drugače ne, ostal je priča rod — Navalov glas, mehkoba in — melanholija njegova. Morda sem preveč čutil, ko se mi je zdelo, kot bi se Navalov glas zavedal — uloge Alfred-Navalove in tistih krasnih misli in tiste pristno srčne melodije. Zame je bila njegova uloga — simbol slovenskega, v tujini živečega sinu. In zato sem bil melanholičen. A naj še dolgo vživa rojak zaslubošeno slavo in hvalo tujine in morda — že pozabljenje domovine. — a.

+ Naši mali ljubljenčki. Pomlad je tu. Približala se nam je po dolgi, pusti in mrzli zimi lahnih korakov težko pričakovana in v vseh veselo pozdravljen. In že razliva vsepovsod svoj čar. Bela snežna odeja je pod toplimi solnčnimi žarki že docela izginila, in le še visoko gori v hribih se kažejo bele lise in proge, ki pa tudi vedno bolj in bolj izginjajo. Potočki so se iznibili ledeni okovov in prijetno žubore po lokah. In po travnikih se žekali pokukali iz zemlje prvi pomladanski cvetovi: beli, rumeni, modri, rdeči. In modro nebo je dobilo kar nekako sveješo in jasnejo barvo, in zmagovalo pomladansko sonce se priaznje smehlja in z zadovoljstvom opazuje svoje delo novega prerojenja. Po travnikih in po lokah pa se v veselih igrah pode naši mali ljubljenčki, naša vesela deca. Celo zimo so morali sedeti okoli gorke peči, da se niso v mrzli zimi prehladili. Poslušali so priovedke o zakleti kraljčini, o začaranem gradu, o kralju Matjažu, ki s svojo vojsko spli v visoki gori in čaka, da pride čas, ko bo moral s svojimi junaki stopiti iz gore, da jih popelje na boj proti sovražnikom — priovedke, ki jih je pričovala babica. Pa zdaj jim ni več mar ne lepih priovedek in ne toplice peči, kajti prebjuna živa narava jih vabi v svoje naročje. Njih veselo petje in vriskanje se razlega daleč na okoli in vzbuja prijetne spomine na mlada leta v onih, ki imajo svojo mladost že davno, davno za sabo. Ta brezskrbna mladost! Koliko bi pač dal marsikdo, da bi se mu vsaj za en sam dan, za eno samo uro morda, povrnili ti trenutki polni nedolžnega, čistega veselja, prosti onih skrb, ki neločljivo spremi dozorelega moža in ženo po vseh potih! In ko so se naigrali in navrskali in se je v želodčih oglasila lakota, pa se pode domu in nadlegujejo ljubljeno mamico za južino. Kaj jim bo pač dala, da jih potolaži svoje male nagajive ljubljenčke? Skrbna mamica ni dolgo v skrbih in ne premišljuje veliko, kajti ona dobro ve, kaj njenim malčkom najbolj prija. In pripravila je zanje že njih najljubšo pijačo, dobro kavo. In dobra mamica tudi že ve, da malim porednežem najbolj ugaja ona kava, kateri je pridejala kolinske kavine primesi v korist obmejnima Slovencem. Prejšnje čase, ko mamica ni kupovala kolinske kavine primesi v korist obmejnima Slovencem, njeni mali ljubljenčki kave kar niso marali; ni bila dobra. Zdaj pa kar komaj čakajo nano. To ni čudno, kajti »Kolinska kavina primesi v korist obmejnima Slovencem« da kaviš

predsednika. 2. Poročilo odbora in sicer: a) generalnega tajnika, b) blagajnika. 3. Poročilo računskih revizorjev. 4. Volitev dveh računskih revizorjev za prihodnje poslovno leto. 5. Samostojni predlogi.

— **Prelat Scheicher** radi svoje viške starosti ne bo več kandidiral v državni zbor.

— **Umrl** je brat pokojnega P. Ladislava Hrovata, Janez Hrovat, dne 4. aprila t. l. v Zgornjem Tuhinju v 84. letu svoje starosti. Bil je kaj priden in spretan mizar; cerkvene klopi po cerkvah tuhinjske doline so večinoma njegovo lepo delo. Delal je do zadnje zime; sedaj ga je pa potlačila pljučica.

— **Saški kralj v Opatiji.** V Opatijo je došel saški kralj Albert s svojimi hčerami; kraljevi sinovi sledi.

— **Imenovan** je za geometra v Kranju g. Franc Zupančič.

— **Argentinsko meso.** V Trst je pripeljal 5. t. m. parnik Austro-Amerikane 700 ton (700.000 kg) argentinskega mesa.

— **Poskušen roparski umor.** K 23letni gospoj Alojziji Hafner, soprogi Lloydovega skladisnika, ki stanejo v Trstu v ulici R. Manna št. 9, IV. nadstropje je prišel včeraj ob 12. uri opoldne, ko je bil soprog odsonet, nek 19letni mizarski pomočnik. Rekel je, da ga je poslal mojster z nalogom, da vzame mero od pohištva v salonu, ker je neka stranka naročila povsem enako pohištvo. Gospa Hafner ni imela nikakega razloga, da bi dvomila o resničnosti fantovih besed. Peljala ga je zato v salon, kjer se je pomočnik navidezno lotil dela, medtem ko je ona sedila na divan ter nekaj šivala. Naenkrat se je pomočnik vrzel na nič hudega slutečo gospo, ter jo z nožem zabodel v grlo. Ko je napadena gospa začela klicati na pomoč, je napadalec zbežal iz sobe. Dasi je bila gospa Hafner ranjena in je močno krvavela, je vendar skočila za njim. Ko je fant v hodniku zamenjal vrata, je zašel v neko sobo. Gospa je imela toliko prisotnosti duha, da je zaklenila vrata, v katerih je bil k sreči ključ. Ko so prišli redarji, so takoj ujeli tička v kletki. Napadalec je 19-letni Fran Orel, doma iz Šmarj pri Vipavi, stanovanec v ulici Edmondo De Amicis s svojo sestro, ter je zaposlen pri mizarskem mojstru Dominiku Pignola v ulici Madonna del mare 6. Gospa Hafner je bila zaslišana sinoči. Izjavila je, da je Orel medtem, ko je meril, zagledal v omari srebrne predmete. Tedaj se je bržkone v njem vzbudila misel, da bi izvršil roparski umor.

Ljubljanske novice.

lj **Poziv ljubljanskim somišljenikom.** Otvoren je v Ljubljani naš »Ljudski dom«. Vedno več občinstva zahaja vanj. Nekaj pa pogrešamo, kar bi občinstvu prostore »Ljudskega doma« tembolj priljubilo. Pogrešamo raznih dekoracijskih predmetov in tudi mnogo oprave še manjka. Gotovo imate na svojem domu kaj primernega, kar lahko pogrešate. Lepo vas prosimo, izberite in pošljite kaj primernega te dni v uredništvo »Slovenca« od 4. do 5. ure popoldne ali pa naznanite na uredništvo, da pošljemo po stvari. Zelo boste pospešili razvoj naše stvari, ako se blagohotno ozirate na našo prošnjo. Ako pa nimate nikakega dekoracijskega predmeta, pa imate gotovo kaj knjig, katerih bi si tudi zelo želeli. Prosimo vas lepo: ozirajte se na našo prošnjo! — Slovenska krščansko-socialna zveza.

lj **V nedeljo popoldne ob 5. uri v »Union«.** — **Veliko skioptično predavanje.** Prihodnjo nedeljo ob 5. uri popoldne priredi »Slovenska krščansko-socialna zveza« veliko skioptično predavanje v veliki dvorani »Uniona«: **Ob razvalinah od Vezuva zasutega Pompeja. Večni Rim.** Predava dr. Evgen Lampe. Sedež za to predavanje, ki ga bo krasilo veliko število zanimivih novih slik, se dobe v trafiki Šoukalovi po 1 K in 50 h in v nedeljo pred vhodom v dvorano, **stojišča bodo brezplačna.** Opozorjam na to veliko ljudsko predavanje in vabimo na živahno agitacijo in veliko udeležbo!

lj **Šolske tiskovine.** Ne bi odgovarjali na podlosti, nagromadene v zadnjem »Učiteljskem Tovarišu«, toda do stojnim ljudem to-le: »Krat. tiskarna« je založila šolske tiskovine že v času, ko se o »Učiteljski tiskarni« niti vedelo ni. Imela je celo dve zalogi, in sicer v Novem mestu in v Postojni. Dosedaj ji te pravice še ni nihče vzel. Pred leti je dal deželnki svet vzorce šolskih tiskovin Miličevi tiskarni. Čez par mesecov so jih imeli tudi druge tiskarne in nihče ni bil tako zlobno neumen, da b jim očital tativno. Ne boste vendar smešni! Ali niste ponujali nove tisko-

vine, inserirali in delali draga reklamo zanje? Ko bi nove vzorce kak dimnikar naročil in seveda plačal, bi mu jih tudi dali. »Krat. tiskarna« je imela na ponudbo deset zbirk novih tiskovin in ne eno. Vprašamo pa: Ali je deželnki šolski svet prodal »Učit. tiskarni« nove tiskovine? Ali je dal edinole vam pravico tiskati te tiskovine? Naše zastopnike v deželnem šolskem svetu pa prosimo, da sprožijo enkrat to vprašanje. Posledice naj si nasprotniki sami pripojejo.

lj **Učitelji čujte, kaj se godi na Vaš račun!** Prejeli smo: Slavno uredništvo »Slovenca« v Ljubljani. Sklicuje se na tiskovni zakon, da priobčete v »Slovencu« glede na njegovo poročilo z dne 27. marca 1911, št. 70., ki je bilo med ljubljanskimi novicami pod naslovom: »Kaj se tiska v »Učiteljski tiskarni«? sledi popravek: Ni res, da pusti »Učiteljska tiskarna« v listih priobčevati inserate različnim propalicam. Res pa je, da »Učiteljska tiskarna« nima na priobčevanje inseratov v listih nobenega upljiva. Za upravnih svet »Učiteljske tiskarne« v Ljubljani, dne 4. junija 1911 L. Jelenc, predsednik. — G. predsednik »Jutrove« tiskarne nam ne bo mogel utajiti, **da je tiskarna odgovorna za vse, kar se tiska v njej** in naj nam pošilja »popravke« 1., 4. ali 30. aprila! Napisel bo trdil gospod predsednik, da odborniki niso odgovorni niti za dolg, ki ga ima »Jutro« na tiskarni. Pa se tako ne bodo zmazali! To bo še dolg narastel, če nima na to, kaj in kako se tiska v »Učiteljski Tiskarni« upravnih odbor »Učiteljske tiskarne« »nobenega upliva«. **Učitelji, čujte, kaj se godi na zadružni podlagi na Vaš račun!**

— **Zdravnik-jubilar.** Dne 22. t. m. praznuje želeniški zdravnik v pokolu Janez Thomitz čil na duhu in telesu svoj 80. rojstni dan. Njegovo blizu 50letno zdravniško delovanje ni bilo le zelo zasluzno, temveč nam kaže tudi marsikak zanimiv dogodljaj. Tako se je Thomitz že za časa svojih študij na medicinsko-kirurškem zavodu v Solnogradu udeležil kot pomožni zdravnik vojske na Ogrskem in v Italiji leta 1849 in 1850. Na Ogrskem je razsajala kolera in je bil Thomitz po večini dodeljen za kolero obolelim. V Budimpešti je obolen sam za to morliko, ki ga je tako hudo prijela, da je štiri mesece ležal v vojaški bolnišnici. Ker je bila vstaja na Ogrskem med tem udušena, poslali so Thomitz na italijansko bojišče, kjer je bil dodeljen vojaški bolnišnici v Breščiji. Ko je bila vojna končana, so ga odšlovili in Thomitz bi se bil moral z vojaškim transportom vrniti v domovino. Taki transporti so hodili večinoma peš in potrebovali mnogo časa. Thomitzu pa se je mudilo, ker se je hotel zopet vpisati na medicinsko šolo. O tem je bil obveščen nadvojvod Franc Karol, oče našega cesarja. Poklical je Thomitza pred sebe in mu je kot vognino osebno izročil zavitek 45 novih srebrnjakov. Thomitz je nato nadaljeval svoje študije v Gradcu in napravil vse izpite z odliko. Od leta 1853 do 1857 je bil za ranocelnika v Šmartnem pri Litiji. V tej dobi pojavila se je najhujša epidemija kolere, kar jih je doživel naša domovina. Saj je le leta 1855 umrlo na Kranjskem 5748 ljudi za kolero. In tu se je Thomitz zopet posvetil za kolero obolelim bolnikom in je kot epidemijski zdravnik posloval v raznih okrajih, tako v kočevskem, ribniškem, črnomaljskem, postojnskem in vipavskem. Za to ljudomilo in nevarno poslovanje so zdravniki takrat dobivali odškodnino dve goldinarjev na dan. Thomitzu je bilo za njegovo marljivo in uspešno delovanje kot epidemijski zdravnik izrečeno pisemo priznanje. Nato je Thomitz eno leto služboval kot sekundarj v geležni bolnišnici, nakar je bil leta 1857 imenovan zdravnikom južne železnice v Ljubljani, katero službo je opravljal do svoje vpokojitve leta 1897. Leta 1859, ko je bila garnizijska in deželna bolnišnica prenapolnjena z ranjenimi, ustavili so pri Brezovici ob Tržaški cesti posebno bolnico za notranje bolnike. To bolnišnico je vodil Thomitz; leta 1866 pa se je popolnoma posvetil oskrbi ranjencev, tako naših kakor vjetri laških, za kar je bil odlikovan z zlatim zaslужnim križem. Thomitz ni bil le član kot zdravnik, temveč si je s svojim prijaznim in ljudomilim nastopom povsod pridobil prijateljev. Društvo zdravnikov ga je že pred desetimi leti, o priliki društvene širidesetletnice, imenovalo svojim častnim članom. — Čilemu jubilarju želimo še mnoga leta!

lj **Rdeči križ.** Dne 3. aprila t. l. se je vršil redni občni zbor deželnega in gospojnega pomočnega društva Rdečega križa za Kranjsko. Namesto občlega predsednika gosp. ces. svetnika Ivana Murnika otvoril je občni zbor prvi podpredsednik g. Peter vitez Grasselli, kateri je pozdravil navoroče člane in vojaške svetovalce. G. podpredsednik se je spominjal umrlih članov, omenjal je zvezno zborovanje na Dunaju. Preteklo leto je društvo prejelo več daril, tako od Nj. c. in kr. visokosti presvitle vojvodinje Marije Kristine 50 kron, od deželnega odbora 200 K in od Kranjske hranilnice 500 K, dalje od gospe Marije Melse 62 K kot donesek njenega koncerta. — Podporo 57 invladom in 28 vodovam znašale so 2507 K 60 vin. — Informacijski tečaj za društvene funkcionarje vodil je meseca aprila l. l. g. štabni zdravnik dr. Anton Lusenberger. Večina podružnic zadoštilo je svoji nalogi, posebno pa so se podružnice v Logatcu, Kamniku, Šent Petru na Krasu in v Postojni trudile stanje društvenikov povišati. — V preteklem letu je društvo izgubilo 27 udov, pridobilo pa 85 udov, tako da je koncem leta 1910 ostalo 324 rednih udov in 5 častnih. — Koncem leta 1910 je znašalo premoženje: a) prosto porabna imovina 79.467 K 67 vin, b) vezana imovina 52.842 K 32 vin., c) imovina zaklada za podporo v mirnem času 7665 K 66 vin., d) jubilejski zaklad 750 kron; skupaj torej 140.725 K 65 vin. Račun se je brez ugovora vzel na znanje. Ko je predsednik izrekel zahvalo vsem korporacijam in osebam, katere so društvene namene z darilom ali drugače pospeševale, vršile so se volitve odbora in cenzovnega kolegija. Izvoljeni so bili za glavno društvo gg. dr. Emil Bock, Fran Doberlet, Peter vitez Grasselli, Karl pl. Kastl, Ivan Murnik, stolni proti Ivan Sajovic, dr. Edvard Šlajmer, dr. Fran Zupanc in dr. Fran Košmelj, štabni nadzdravnik v pok., dalje gospe Evgenija Bamberg, Antonija Kasler, Beti pl. Laschan, Ernestina pl. Račič, Helena pl. Schöppel, Karla baronica Schwarz, Vera dr. Šlajmerjeva, Fani baronica Wurzbach, Luitgarda Zeschko; za podružnice gg. Michael pl. Lukanc, Gabrijel Piccoli, Matija Zamida; gospe Hermina del Cott, Melania Luckmann, Minka Luckmann. Za računske preglednike so bili izvoljeni gg. Adolf Eberl, Henrik Lindtner, Josip Poklukar, gospe Terezina, dr. Jenkova in g. Ivan Kovač. Društveni odbor je izvolil za predsednika g. ces. svetnika Ivana Murnika, za predsednico gospo Karlo baronico Schwarz, za prvega podpredsednika g. Petra vitezja Grassellija, za drugega podpredsednika dr. Fran Zupanca; za prvo podpredsednico gospo Antonijo Kosler in za drugo podpredsednico gospo Beti pl. Laschan. Dalje je društveni odbor izvolil za odpolance pri zveznem zboru na Dunaju: Ekscelenco Olgo baronico Hein, gospo Antonijo Kosler, gospo Luitgardo Zeschko, g. sekcijskega šefa dr. Ludovika Dimitz, gosp. dvornega svetnika dr. Andreja Ferjančič in ekscelenco g. Viktorja barona Hein. — V razsodišč so bili izvoljeni gg. dvorni svetnik marki Gozani, višji sodni svetnik Josip Martinak, dvorni svetnik dr. Josip pl. Račič, višji sodni svetnik Fran Andolšek in odvetnik dr. Fran Papež.

lj **Društvo tiskarjev na Kranjskem** je imelo v soboto zvečer v restavraciji »Narodnega doma« svoj letosni redni občni zbor. Izvrstno obiskanemu zborovanju je predsedoval g. L. Werzak, ki je navzočne pozdravil, konstatiral sklepčnost in pozdravil oblastvenega zastopnika g. dr. J. Berceta. V svojih nadaljnjih izvajanjih se je toplo spominjal dne 1. marca na Dunaju umrela društvenega ustanovnega člena in onemoglega tovariša g. Alojzija Majerja ter izrekel vsem društvenim podpornikom in dobrotnikom zahvalo. — Odbor je predložil občnemu zboru natisnjeno poročilo za leto 1910, ki navaja vse važnejše dogodke iz društvenega življenja in iz katerega hočemo tudi mi povzeti naslednje podatke: V teku leta je imelo društvo tri občne zborne in dva zaupna sestanka; po svojem predsedniku se je udeležilo VII. rednega zveznega shoda Zveze avstrijskih društev tiskarjev, črkolivcev in sorodnih poklicev, ki je bil v Brnu, zastopano je bilo na sestanku predsednikov avstrijskih tiskarskih društev na Dunaju ter pri proslavi širidesetletnega obstanka Hrvatskega tipografskega društva v Zagrebu po odposlancih, dalje je zastopal na VI. rednem strokovnem kongresu na Dunaju društvo vsled odborovega pooblastila član zveznega načelnštva. Društveni odbor je rešil svojo naloge v 20 sejah. Društvo je imelo koncem leta pet častnih in 183 (za 8 več ko v prejšnjem letu) rednih članov ter dva onemogla tovariša; med letom sta umrli dva redna člana in ena vdova, katero je društvo mesečno podpiralo. Računski zaključek izkazuje, da se je prejelo 13.018 K 60 h članskih prispevkov, 24 K vpisnine, 1701 K 15 h premoženskega dohodka in 1353 K 70 h različnih prejemkov, skupaj 16.097 K 45 h, proti temu pa se

je izdal za podpore bolnikom, brezposelnim, onemoglim, vdovam in sirotom ter za preselitvene stroške in pogrebne 6512 K 60 h, za izobrazbo 943 K 42 h, za upravo 1377 K 48 h, za organizacijo 1461 K 8 h in za različne izdatke 2753 K 2 h, skupaj 13.074 K 60 h. Društveno premoženje se je zvišalo za 3049 K 85 h in je znašalo dne 31. decembra 42.885 K 49 h, ne glede na vrednost knjižnice in inventarja v znesku 3130 K. Društvena knjižnica je štela koncem leta 1634 (lani le 1528) knjig strokovne, znanstvene, zabavne in razne vsebine; v teku poslovnega leta se je izposodilo 121 osebam 1275 knjig; v društvenem stanovanju je bilo na razpolago 28 zbornikov in časopisov. — Občni zbor je odobril odborovo poročilo, podelil računovodji in blagajniku absolutorij, dovolil glavnim društvenim upraviteljem 470 K nagrade, zvišal članski prispevek od 1 K 40 vin. na 1 K 50 vin. ter volil z vzklikom naslednje gospode, in sicer: a) v društveni odbor: predsednikom L. Werzakom; predsednikovim namestnikom I. Milnarjem; zapisnikarjem I. Nabernikom, Ant. Štrekeljem; računovodjem O. Planincem; blagajnikom I. Komarjem; blagajnikovim namestnikom I. Lampičem; knjižničarjem A. Ropičem, F. Zemljicem; prisrednikoma F. Jerebom, V. Koželjam; b) računskim preglednikom: V. Cererja, M. Müllerja, V. Pelcaterem; c) upraviteljem potninske blagajne: O. Planincem za Ljubljano in M. Petričem za Rudolfov.

lj **Mlada tatica.** Neka 16 let stara delomržna vlačuga je prišla v torek k Ivani Celarc v Novem Vodmatu in jo je prosila za en par čevljev. Ker ji je ta omenila, da ne more ustreči njeni prošnji, se je vtihotapila v podstrešje ter izmakinila par čevljev, katere je ta obula, svoje raztrgane pa na licu mesta pustila. Mlada vlačuga, ki je na jasno slabem glasu, so orožniki prijeli in jo oddali sodišču.

lj **Stroj mu roko pokvaril.** V tukajnjem vojaškem oskrbovalnem skladislu v Novem Vodmatu je delavca Antona Omerza zagrabil za desno roko stroj za moko sejati in mu pokvaril dva prsta.

lj **Domobranci polk** je včeraj odkorakal na svoje mesto na Goriskem.

lj **Odhod domobrancih alpinev.** Včeraj zjutraj so zapustili Ljubljano domobranci alpinci. Na čelu jih je igrala godba in jih je spremil divizjonar, brigadir in častništvo cele garnizije. Pri frančiškanskem mostu so defilirali, potem se je pa polk ločil. Bataljon ki se več ne vrne je odkorakal proti Gorici po Tržaški cesti, drugi so šli pa proti Šiški in korakajo na Gorisko skozi Škofjo Loko, Žiri itd. Alpinci se spremljajo mnogo občinstva, katero je bilo zelo ginjeno, ko so naši fantje začeli popevati lepe slovenske pesmi. Vrlemu alpinskemu polku želimo srečno pot.

lj **Demon alkohol.** Miha Vojska, delavec in meštar v Spodnji Šiški, je vsled alkoholizma duševno omejen. Bil je že v blaznici na Studencu, a ker se mu je stanje zboljšalo, je bil iz tega zavoda izpuščen. Obdolženec ima preveden vhod v Ljubljano, a zato se on malo zmeni, in hodi navadno prenočevati v stanovanje svoje sestre, ki mu to iz usmiljenja pričupa. Kadar je teden, se lahko z njim izhaja, če je pa pijač, nastane silovit. Tak je bil tudi 13. marca t. l. Ker le ni nehal razsajati, primorana je bila sestra klicati stražnika na pomoč. Temu se je s silo uprl, suval in brcal okoli sebe ter jih psoval. Z najhujšim naporom ga je bilo moč zvezati in ga spraviti v odgonski voz. Zdravniški izvedenci so prepričani, da internirane v blaznici takemu človeku ne koristi, pač pa da je najbolje, da se ga z daljčasnim zaporom odtegne človeški družbi. Sodišče ga je zaradi prepoved

niku nek mlač rokodelski popotnik za 60 K. Ta kolesa ni hotel prekupiti, pač pa je šel z njim k orožništvu in naznani. Orožništvo je tatu takoj zasledovalo, a jo je še pravočasno odkuril. — Drugo kolo se je našlo v neki veži na Bregu in ga je lastnih dobil že nazaj. Lj. Aretovan je bil predsinčnjim 46letni berač Pavel Ulbink, rodom iz Varšave. Pri aretaciji je bil tako nasielen, da je moral stražnik dobiti pomoč. Tudi še pozneje je bil tako silovit, da so ga izročili deželnemu sodišču zaradi hudodelstva javne sile.

X X X

Ribnikar v zadregi.

Oh, Ribnikar derja pu cest,
na gre nč spat. na gre nč jest,
le kandidate iše.
Vs spehan že je, vs putan,
zverižen vs, vs pukreulan,
pa jh nabru le ni še.

Ud uratt skače pa du vrat;
če vržeš spred ga vn. ud zad
nazaj t ja spet prmaha.
Bi sitn je ket usak kumar,
nej pek u, šuštar, al mesar
na da mu sitnež gmaha.

Ze strgu čeulu paru šeš
pu Rudnk je, pu Šišk. pu mest;
neker ga res na manka.
Buleja ga že use kusti,
al kandidatu le še ni
nabru za soja stranka.

Je trku tam, je trku tle,
ujeu pa ni nubenga še
ta revež kandidata.
Nej biu že Abel b al Kajn
nazadne biu b že dobr zanj,
pa mu le nč na rata.

Se Trillar — ta prvaška luč —
prskoču mu je na pumuč,
pa use nč na pumaga.
In Taučar. Lubič in Brant
puhpintar Breskvar — ta gourmant
pu mest zajn dela zgaga.

Pa nč na scagi Ribnikar;
le skač sej nis že gih prestari.
sam pamet, ta te hdu uvira.
Pa če uš skaku dan in nuč
ukul, u hmal vsa toja stranka fuč,
za tu t garantira.

Boltatu Pepe iz Kudelura.

Štajerske novice.

Š Gradec. Minulo nedeljo je predaval v »Kresu« udeleženec I. del. tečaja Jugoslovanske Strokovne Zveze v Ljubljani tov. Iv. Gajšek. Najprej nam je razložil lepe vtise, ki jih je dobil od gostoljubnih somišljenikov v Ljubljani, potem nam je pa po vrsti razlagal vsebino raznih bredavanj, ki si jo je dobro zapomnil. Iz njegovega nastopa smo že spoznali, kako je bil ta tečaj potreben in da bo tudi tukaj rodil sadove.

Razne stvari.

20 centov smodnika eksplodiralo. V Neusohlu sta eksplodirala dva soda smodnika, v katerih je bilo 20 centov smodnika. Ubit je tvorničar Dobak in dva delavca. Delavnica in sosedna hiša sta uničeni.

O napadu v rimski cerkvi sv. Petra se še poroča, da je napadalec De-

santi, ki je streljal v cerkvi na duhovnike, ne da bi bil koga zadel, res zblaznel. Napadalca so oddali v blaznico rimskega državnega zapora. Cerkev sv. Petra bodo morali zaradi napada zopet blagosloviti. Zadnjič je bila blagoslovljena pred 60 leti, ko se je obesil v cerkvi neki moški. Cerkev bo po starem običaju posvetil sveti oče sam.

Roparski napad na grofico. Mlado grofico Stillfried je napadel 3. t. mes., ko se je izprehajala pred svojim gradičem Nimpč, neki delavec in jo hotel oropati. Mlada grofica se je pogumno branila. Posrečilo se ji je, da je pobegnila. Napadalec je pobegnil.

Otroci zažgali vas. Igrajoči otroci so 4. t. m. zažgali vas Kevermes. Zgorelo je osem hiš.

Bivša nevesta vojvode poroči mlijonarja. Mis Elknis, bivša nevesta Abruškega vojvode, se poroči s čikaškim milijonarjem Histon.

Zeno vrgel iz drugega nadstropja. V Gleiwitzu je vrgel oče osmilih otrok, delavec Milevski, iz drugega nadstropja svojo ženo, ker mu ni hotela dati denarja, da si kupi žganje. Zena umrila, šnopsarja so pa zaprli.

Mesinsko vseučilišče v Italiji se opusti.

Radium v Tatri. Krakovska vseučilišča profesorja dr. Morozenier in dr. Rosen sta odkrila v Tatri, zlasti v Koscielski, kamnate plasti, ki vsebuje mnogo radija. Preiskave se marljivo nadaljujejo.

CANALEJAS PROTI ŠPANSKIM SAMOSTANOM.

V pondeljek je vlada predložila zborniki postavo glede na samostane, po katerem se podvržejo podjetja samostanov državnemu nadzorstvu in odpravijo vsi samostani, ki niso izvzeti po konkordatu. Sodi se, da bo nuncij zato zapustil Madrid.

NOVA RUSKA GUBERNIJA.

Komisija dume je glede na nameščano ustanovitev gubernije Helm sklenila, da se v carstvu Poljsko obstoječa civilna in sodna uprava z nekatrimi izjemami obdrži n se nova gubernija ne podredi kijevskemu generalnemu gubernatorju, marveč ministru notranjih zadev.

PREPRČENA ZAROTA PROTI KITAJSKEMU CESARJU.

»Köln. Ztg.« poroča, da so poizkusili zarotniki usmrtili mladega cesarja, a da se je načrt izjavil v in da se je zato neki cesarski princ usmrtil. Vlada seveda vsa poročila dementira, a призна pa le, da je princ Kuna napadel neki evnuh in da je princ bolan in da ni veliko upanja da okreva.

Teleonska in brzjavna poročila.

VELIK KONFLIKT MED AVSTRIJSKO IN OGRSKO VLADO BIENERTH BO ŠEL?

Dunaj, 6. aprila. Med avstrijsko in ogrsko vlado pride brez vsakega droma do tako ostrega konflikta, vsled katerega bo Bienerth bržkone moral demisionirati. Danes zjutraj je bil namreč ogrski min. predsednik grof Khuen pri cesarju v avdijenci in ga je prosil pooblastila, da vloži že koncem aprila ali začetkom maja ogrskemu parlamentu vojaške predloge in sicer o uvedbi dveletne vojaške službe, povišanju rekrutnega kontingenta in reformi vojaškega kazenskega procesa, ki določa za ogrsko državno polovico mažarski razpravni jezik in s tem krši načelo enotnosti, armade, obenem pa pomeni krivico nemažarskim narodnostim, ki tvorijo 40 do 50 odstotkov ogrske armade. Gotovo je, da je Khuen od krone dobil dovoljenje, da te zakone ogrski zbornici v poletnem zasedanju predloži, tudi se zdi, da krona proti vsebinu zakonov samih nima nobenih pomislov, ker ji je jako ljubo, da ogrski parlament velike vojaške predloge kmalu in gladko reši. Grof Khuen pa zahteva tudi od avstrijske vlade garancijo, da bodo vojaške predloge v Avstriji istodobno sklenjene kakor na Ogrskem in sicer, ker je parlament razpuščen, kar s § 14! Khuen je v tej zadevi danes z Bienerthom nad eno uro konferiral, konferenca se bo pa nadaljevala še v nedeljo. Baron Bienerth se seveda Khuenovi nameri upira, ker ve, da v slučaju, da se velike vojaške reforme s § 14 rešijo, ne more več priti pred parlament kot minister. Konflikt je neizogiben in bo imel bržas na vse strani več posledice.

BARON SCHWARZ NA DUNAJU.

Dunaj, 6. aprila. Kranjski deželni predsednik baron Schwarz je danes dospel semkaj.

PRAŽEK VEČ NE KANDIDIRA.

Praga, 6. aprila. »Prager Tagbl.« poroča, da bivši minister Pražek ne bo več kandidiral v državnem zboru. Pač pa namerava Pražek kandidirati v češki deželni zbor.

UPOR V ALBANIJI.

Carigrad, 6. aprila. Vali iz Kosovega poroča, da je velika črnogorska četa prekoračila mejo, da so jo pa turški vojaki ustavili in zapodili nazaj čez mejo. Ojočile so se obmejne straže. — Oficielno se tudi poroča, da so vojaki pognali črnogorske Malisore iz Tuzija in ji potisnili proti Črnigori.

KAKO DELAJO NA PORTUGALSKEM.

Lizbona, 6. aprila. Republičanska vlada je razpisala volitve za parlament na 28. maj. Ker je od nove zbornice predvsem odvisno, bodo li zunanje države republiko priznale, je vlada kar svojevoljno izpremenila volivni zakon in dala med drugim volivno pravico

tudi vsemi vojakom in podčastnikom. Obenem je vlada sklenila še ta teden publicirati zakon glede ločitve cerkve od države.

VELEIZDAJSKI PROCES NA FRANCOSKEM.

Pariz, 6. aprila. Bivši minister za zunanje zadeve Pichon je bil januarja meseca t. l. opazil, da izginjajo iz ministrstva važni diplomatični akti, ki so se potem objavljali po različnih časopisih. Zdaj so dognali, da je konzularni elev 22letni René Rouec, ki je imel sluržbo v političnokomercialnem oddelku za Orient, jemal akte domov in jih prepisal, potem pa originalne nesel nazaj. Prepise je izročal angleško-arabskemu publicistu Maimonu, ki jih je žurnalistično uporabljal. Krivdo Rouecova je popolnoma dokazana. Roueca so zaprli in bo obtožen domovinske izdaje.

UČITELJ ARETIRED ZARADI NE-VRANJENosti.

Poznanj, 6. aprila. Učitelja Manotski so aretirali, ker je izrabljil svoje učenke.

Mnenje gospoda dr. B. pl. Gáman, docenta na vseučilišču v Kołoszvar-u,

Rogaška Slatina.

Gospod J. Serravallo,

Trst.

Potrujem s tem listom radovoljno, da sem rabil z najboljšim uspehom Vaše Serravallovo Kina vino z železom za malokrvne, bledičaste bolnike itd.

Rogaška Slatina, 28. maja
1909. Doc. dr. pl. Gáman.

Meteorologično poročilo.

Vsišna n. morjem 306,2 m, sred. zračni tlak 730,0 mm.

Den	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Vsišna v 24 urah v mm
5. 9. zveč.	729,6	-0,0	moč. svzh.	sneg		
6. 7. zjutri	730,3	-0,4	sl. jug.		33	
6. 2. pop.	731,3	4,0	sl. jjzh.	sk. jasno		Srednja včerajšnja temp. 0,7° norm. 7,7°.

POZOR!

Ugodna prilika! Proda se iz proste roke, zradi družinski razmer lepo posestvo obsegajoče hišo z gospodarskim poslopjem, z velikim in lepo zasajenim vrtom, travnikom, dalje njeve in več gozdnih parcel, zbirajoči s sremskimi pravicami. — Na vrtu tovarna za suknjo, je novozidana opremljena z najnovješnimi stroji. Ker je vodne sile dovolj, bi se upeljala v tovarni lahko še kaka druga obrt. Reflektant je vabijo, da si ogledajo vso napravo. Proda se tudi samo tovarna, ali posestvo, vsako zase. Ponudbe na:

Ivan Kollmann, Begunje, Gorenjsko.

Proda se ali se pa da v najem popolnoma prenovljena 1129

hiša

v malem mestu na Gorenjskem. V hiši je na novo urejena pekarija, ki pa še nimata koncesije. Več pove lastnica Marija Spacapan, Staraloka pošta Škofjeloka.

Kurzi efektov in menjic.

dne 5. aprila 1911.

Skupna 4% konv. renta, maj-november	92,95
Skupna 4% konv. renta, januar-julij	92,95
Skupna 4,2% papirna renta, februar-avgust	96,30
Skupna 4,2% srebrna renta, april-oktober	96,30
Avtijska zlata renta	115,40
Avtijska kronska renta 4%	92,95
Avtijska investic. renta 3 1/2%	81,82
Ogrska zlata renta 4%	111,45
Ogrska kronska renta 4%	91,40
Ogrska investicijska renta 3 1/2%	80,55
Delnice avstrijsko-ogrskih banke	19,28
Kreditne delnice	67,05
London vista	239,90
Nemški drž. bankovci za 100 mark	117,32 1/2
20 mark	23,46
20 frankov	19—
Italijanski bankovci	94,60
Rublji	253 1/2

Modni salon

Ivane Schiller

Ljubljana, Sv. Petra cesta 31

753 priporoča vseh vrst

slamnikou.

Sprejema vsa popravila.

Zobna krema

KALODONT

Ustna voda

TITNE CENE

Cene veljajo za 50 kg.

Budimpešta, 5. aprila.

Pšenica za april 1911	11,68

</

Damski in dekliški slamniki

se zaradi opustitve modistovske obrti prodajo za vsako primerno ceno!

1048 10

!!

P. Magdić, modna trgovina v Ljubljani, nasproti glavne pošte.

!!

Kunc-ove

obleke

so nedosežne glede oblike,
izvršitve in cene.

Ljubljana, Dvorni trg št. 3.

Telefon št. 291.

751

Kompletna plinova naprava

za 500 plamen s svetili (Auerjevi žarilci) vred, primerna za kako krajevno razsvetljavo ali industrijsko podjetje se ceno proda. Več se izve pri Karla Rickla sinovih tovarna usnja Gradič.

1071

Stavbišča

na prodaj poleg pokopališča svetega Križa.

: Naročajte „Slovenca“.

Več se poizve pri kamnoseku Kunaverju istotam.

Oglejte si veliko zaloge koles z originalno znamko

„PUCH 1911“

pri Fr. Čudnu trgovcu v Ljubljani

Prešernova ulica, samo nasproti franciškanske cerkve.

Raznih znamk kolesa od 110 K naprej vedno v zalogi.

Zaloge šivalnih strojev: Singer, Ringschiff. Pouk za strojno vezenje gratis.

Edino zastopstvo za Kranjsko!

Ceniki zastonj, poštne prosto. — Ceniki zastonj, poštne prosto.

913

Katoliška Bukvarna v Ljubljani.

Dekle z biseri.

Povest iz Neronove dobe. 13. zvezek ljudske knjižnice. K 2·20, vezano K 3·20. — Navedena povest je istinito biserna povest, ki bo bravca privezala nase z neodoljivo silo in se mu po svoji krasni vsebini nezbrisno vtisnila v spomin.

Knjiga o lepem vedenju.

Spisal Urbanus. K 3·—, elegantno vezano točnega navodila za olikano in oglajeno vedenje v družbi, kajti ne le naše ljudstvo, temveč tudi izobraženec mora imeti vočkrat pri roki zanesljivega svetovalca, kako mu je pri tej in oni priliki v družabnem življenju nastopati, da se ne zameri in ne pride v zadrgo. Tej potrebi bo ta knjiga v vsakem oziru odpomogla.

Sociologija. Spisal dr. A. Ušeničnik. K 8·50, vezano K 10·80. — Celo veliki narodi nimajo dela, ki bi se moglo po znanstveni temeljnosti in obsežnosti ter po strokovni popolnosti meriti z navedenim delom našega domačega učenjaka. Dr. Ušeničnikovo sociologijo smemo s ponosom uvrstiti med najboljše dela svetovne znanstvene literature,

Poezije Anton Medved-ove.

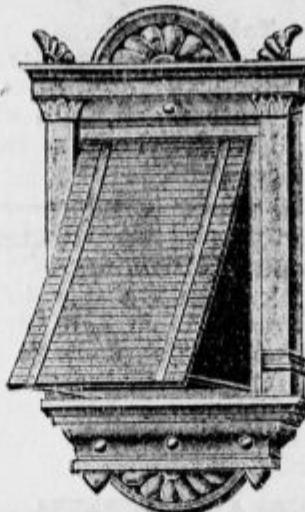
I. del K 3·80, elegantno vezano K 5·—; — II. del K 4·—, elegantno vezano K 5·40. Poezije Medvedove, ki je pač ena naših najkrepkejših in najizrazitejših pesniških individualnosti, so v kras vsakemu slovenskemu domu.

Leposlovna knjižalca:

1. zvezek: Razporoka. Pavel Bourget. — Kalan. Roman. K 2·—, vezano K 3·—.
2. zvezek: Stepi kralj Lear. Ivan Turgenjev. — Sergijevič. Povest. Hiša ob Volgi. S. Stepnjak. — Josip Jurca. K 1·20, vezano K 2·20.
3. zvezek: Straža. Fran Virant. — Boleslav Prus. Povest. K 2·40, vezano K 3·40.
4. zvezek: Ponižani in razdaljeni. F. M. Dostoevskij. — Vladimir Levstik. Roman v štirih delih in z epilogom. K 3·—, vezano K 4·20.
5. zvezek: Kobzar. Taras Sevčenko. — Josip Abram. Izbrane pesni. Z zgodovinskimi pregledom. Ukrainski v pesniških življenjepisom. K 2·40, vezano K 3·60.
6. zvezek: Mož Simone. Champol. — V. Levstik. Roman. K 1·20, vezano K 3·—.
7. zvezek: Hajdamaki. Taras Sevčenko. — Josip Abram. Poem z zgodovinskimi uvodom o hajdamascini. (Kobzar II. del). Brosirano K 1·50. (VI. in VII. zvezek skupno K 3·40, vez. K 4·50).
8. zvezek: Dolina krvl. (Glenana). A. Sheehan. — Fran Bregar. Povest iz irskega življenja. K 4·20, vezano K 5·80.
9. zvezek: Kacijanar. Anton Medved. Tragedija v petih dejanjih. K 1·40, vezano K 2·40.
10. Roma. Silvin Sardenko. Poezije. K 2·—, vez. K 3·20.
11. Andrej Hofer, tiroški junak. Fran Rihar. Ljudska igra v petih dejanjih s predgovorom in sklepno sliko (18 moških, 4 ženske vlogo). K 1·80, deset izvodov K 5·—.
12. Crna žena. Povest iz domače zgodovine. K 1·40, vezano K 2·—.

Ljudska knjižnica:

1. zvezek: Znamenje štirih. Conan Doyle. Londonška povest. K 1·60, skupaj vezan z II. zvez. K 1·80.
2. zvezek: Darovana. Alojzij Dostal. Zgodovinska povest iz dobe slovanskih apostolov. K 1·60, skupaj vezan s I. zvezkom K 1·80.
3. zvezek: Jernač-Zmagovač. Henrik Sienkiewicz. — Fran Virant. Povest. — Med plazovi. Artur Achleitner. Povest tirolskega gorskega župnika. K 1·60, skupaj vezan s VI. zvezkom K 1·40.
4. zvezek: Malo življenje. Dr. Fran Detela. Povest. K 1·—, vezano K 1·90.
5. zvezek: Zadnja kmečka vojska. Avgust Šenoa. Zgodovinska povest iz leta 1573. K 1·60, vezano K 2·60.
6. zvezek: Gozdarjev sin. Fran S. Finžgar. Povest. K 1·20, skupno vezano s III. zvezkom K 1·40.
7. zvezek: Prihajač. Dr. Fran Detela. Povest. K 1·90, vezano K 1·70.
8. zvezek: Pasjeglavci. Alojzij Jirasek. Zgodovinska povest. — Kristusove legende. 1. Vodnjak modrih mož. — 2. Betlehemska detečka. — 3. Sveta noč. — 4. Beg v Egipt. — 5. V Nazaretu. — 6. V templju. — 7. Tačica. —

Kiepach & Omčikuš

1083 nova z najmodernejšimi stroji
20 in električnim obratom urejena

tovarna žaluzij, rolet, leseni in železnih zastorov za izložbe, prodajalne itd. itd.

Telefon štev. 1324 Zagreb Marija Valerija ul. 8

Ceniki, prospekti in vzorci zastonj in franko!

Sprejme se dobro izurjena

prodajalka

mešanega blaga na Koroškem v dvojezičnem kraju. Naslov pri upravn. „Slovenca“. 1072

Sprejem takoj spretnega, izkušenega

strojnika

Vpraša se naj: Parna žaga, cesta na Rudolfovovo železnico.

1119

Modni kamgard kakor tudi drugo blago za možke obleke

najdete v največji izbiri pri

R. MIKLAUC

LJUBLJANA, Stritarjeva (Špitalska) ulica št. 5.

V prvem nadstropju poseben oddelok za tovarniško skladišče sukna. — 591 — Pošiljajo se tudi vzorci na ogled.

8. Naš gospod in sveti Peter. K 2·20, vezano K 3·20.

Velika zgodovinska povest kmečkega punta na Češkem.

3. zvezek: Alešovec, Kako sem se jaz likal. I. del. K 1·20, vezano K 2·—.

10. zvezek: Isto II. del. K 1·20, vezano K 2·—.

11. zvezek: Isto III. del. K 1·20, vezano K 2·—.

12. zvezek: Dolžan, Iz dnevnika malega poredneža. K 1·40, vezano K 2·20.

13. zvezek: Haggard, Dekle z biseri. K 2·—, vezano K 3·20.

Povesti slovenskemu ljudstvu v pouk in zabavo.

Andrej Kalan. Nova zbirka. I. zvezek. K 1·80.

Zadnji dnevi Jeruzalema (Lucij Flav.) J. Spillmann J. D. Zgodovinski roman. 2 dela. K 3·80, vezano K 5·40.

Za križ in svobodo. Igrokaz v petih dejanjih (6 moških in 1 ženska vlogo). K 1·50, pet izvodov in več po K 3·—.

Posebno za mladenička društva pripravna igra polna navdušenja za krščanska načela.

Slovenska apostola. Sardenko. Zgodovinska igra. Ob 1025 letnici Metodove smrti (885—1910). K 1·20.

Slomšek o sv. Cirilu in Metodu. Ob 1025 letnici Metodove smrti (885—1910). K 1·—.

Krek. Turški križ. (Igra v štirih dejanjih.) — Tri sestre. (Igra v treh dejanjih.) K 1·—, 10 izvodov K 8·—.

Vsebina obeh, za mešane vloge prirejenih iger, je tako zanimiva ter za oder tako sijajno prirejena, da se bodelata radi svoje lahke uprizorljivosti gotovo kmalu osvojili naše ljudske odre.

Zbirka ljudskih iger; dosedaj 11 zv. po K 1·—.

Ta zbirka je zlasti za naša izobraževalna društva, pa tudi za druge odre ljudskega in diletantskega značaja neobhodno potrebna; igre se dajo vse brez posebnih pripomočkov lahko uprizoriti.

Vsebina:

1. zvezek se začasno ne dobija.

2. zvezek: 1. Vedeževalka. Gluma v enem dejanju. (6 moških vlog.) — 2. Kmet-Herod ali gorjje mu, ki pride dijakom v roke! Burka s petjem v dveh dejanjih. (6 moških vlog.) — 3. Zupan sardamski ali Car in tesar. Veseloigra v treh dejanjih. (10 moških vlog.) — 4. Jeza nad petelinom in kes. Veseloigra v dveh dejanjih za dekleta. (5 ženskih vlog.) K 1·80.

5. zvezek: 1. Mlini pod zemljo ali zadnje ure poganstva v Rimu. Igra v petih dejanjih. (10 moških oseb.) — 2. Sanje. Igra s petjem v petih dejanjih. (11 moških vlog.) — 3. Sveta Neža. Igrokaz v dveh dejanjih. (12 ženskih vlog.) K 1·80.

6. zvezek: 1. Dr. Vseznal in njegov sluga Štipko Tiček. Veseloigra v dveh dejanjih. (8 moških vlog.) — 2. Vaški skopuh. Igrokaz v treh dejanjih. (5 moških vlog.) — 3. Novi zvon na Krtinah ali srečna sprava. Selska igra v treh dejanjih. (8 moških vlog.) — 4. Zakleta

soba v gostilni pri „zlati goski“. Burka v enem dejanju. (6 ženskih vlog.) K 1·80.

5. in 6. zvezek: 1. Garcia Moreno. Žaloigra v petih dejanjih. (16 moških vlog.) — 2. Krčmar pri zvitjem rogu. Burka v enem dejanju. (6 moških vlog.) — 3. Kukavica modra ptica ali boj za doto. Veseloigra v štirih dejanjih. (8 ženskih vlog.) — 4. Sveti Cita. Slika iz njenega življenja v treh dejanjih. (9 ženskih vlog.) — 5. Pri gospodi. Šaloigra v dveh dejanjih. (5 ženskih vlog.) — 6. Crevljaj. Veseloigra v treh dejanjih. (6 moških vlog.) — 7. Kmet in fotograf. Komičen prizor. (3 moških vlog.) — 8. Kovačev študent. Burka. (6 moških in 1 ženska vlog.) K 1·60.

7. in 8. zvezek: 1. Sinovo maščevanje ali spoštuje oceta. Igrokaz v treh dejanjih. (8 moških vlog.) — 2. Za letovišče. Burka enodenjaka. (12 moških vlog in 2 otroka.) — 3. Občinski tepeč. Veseloigra v treh dejanjih. (13 moških vlog.) — 4. Dve materi. Igrokaz s petjem v štirih dejanjih. (12 ženskih vlog.) — 5. Nežka z Bleda. Narodna igra v petih dejanjih. (19 ženskih vlog.) — 6. Najdena hič. Igra z ženske vloge v treh dejanjih. (9 ženskih vlog.) K 1·60.

9. zvezek: 1. Na Betlehemskej poljanah. Božična igra v treh dejanjih. (9 moških vlog.) — 2. Kazen ne izostane. Igra v štirih dejanjih. (5 moških vlog.) — 3. Očetova kletev. Igra v treh dejanjih. (16 moških vlog.) — 4. Čašica kave. Veseloigra v enem dejanju. (8 ženskih vlog in dva otroka.) K 1·80.

10. zvezek: 1. Fernando strah Asturije ali izpreobrnjenje roparja. Igrokaz v treh dejanjih. (11 moških vlog.) — 2. Rdeči nosovi. Burka v enem dejanju. (7 moških vlog.) — 3. Zdaj gre sem, zdaj pa tja. Burka v enem dejanju. (5 moških vlog.) — 4. Poštna skrivnost ali začarano pismo. Burka v enem dejanju. (7 moških vlog.) — 5. Strahovi. (3 ženske vloge.) K 1·80.

11. zvezek: 1. Večna mladost in večna lepot. Igrokaz v treh dejanjih. (14 ženskih vlog.) — 2. Repešč, duh v krkonoških gorah ali vsega je enkrat konec. Čarobna burka v petih dejanjih. (9 moških vlog.) — 3. Prepirljiva sosedka ali boljša je kratka sprava kot dolga pravda. Burka v enem dejanju. (4 moške vloge.) K 1·80.

12. zvezek: (Za moške vloge: Izgubljen sin. V ječi. Pastirci in kralji. — Za ženske vlo